

РЕШЕНИЕ

№ 7470

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. Г.А
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110166208 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т.2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД от ЗАД „А“ АД срещу С. О. с искане да се осъди ответникът да заплати сумата от 1522,14 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски в размер на 10,00 лева, ведно със законната лихва, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата и сумата от 463,83 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019г. до 01.12.2022г.

В исковата молба се твърди, че на 25.07.2018г. около 14:45 ч. в гр. София, на пътното платно на ул. „Могилата“ е настъпило ПТП с л.а. марка БМВ, модел Х5, с рег. № СВ****ВХ, който при разминаване с камион на завоя на ул. „Могилата“ в посока ул. „Филип Кутев“, попаднал в необезопасено и несигнализирано препятствие на пътя – големи дупки и отворени шахти със стърчащи навън капаци, вследствие на което лекият автомобил понесъл щети – увредени предна дясна гума и задна дясна гума. Сочил се, че водачът на МПС е сигнализирал за пътния инцидент, като последният бил регистриран в АИС РСП 112 под номер 87363/25.07.2018г. Твърди, че към датата на ПТП увреденият автомобил е бил застрахован по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и „Злополука“ при ищцовото дружество. Излага, че след подадено уведомление от лицето управлявало автомобила И. В. В., била заведена щета № *****. Твърди, че е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1512,14 лева в полза на сервиза, извършил ремонта „Ауто Бавария“ ООД, както и че са сторени ликвидационни разноски в размер на 10,00 лева. Поддържа, че до ответника е изпратена реграсна покана, но плащане не е постъпило. Навежда подробни доводи в насока, че общината не е изпълнила задължението си да поддържа пътищата в изправно състояние. Моли съда да уважи предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал.1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените иски се оспорват като неоснователни. Ответникът излага, че не става ясно по категоричен начин, че причина за ПТП е необезопасена дупка. Оспорва декларация за ПТП от 27.07.2018г. и подробно излага, че същата не следва да се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Твърди, че процесните шахти са на ЧЕЗ

Електроразпределение, както и че няма отношение към същите. Излага, че липсата на надлежно съставен протокол съставлява съществено нарушение на ОУ. Релевира възражение за съпричиняване и сочи, че водачът на МПС не се е движел със съобразена скорост, като в тази връзка излага и също, че шахтите – собственост на ЧЕЗ, били поставени на тротоара, което означавало, че водачът се е движел извън пътното платно и респ. е допринесъл за настъпване на ПТП. Ответникът твърди, че е изпълнил задължението си по поддръжка на пътната настилка във визирания пътен участък, като е възложил ремонтните дейности за процесния пътен участък на „Т. Г. Х.“ АД. За описаното се твърди, че е сключен договор № СО15-РД55-355/11.06.2015г., по силата на който изпълнителят отговарял за обезопасяването на пътя и на ремонтните дейности.

В срока за отговор на исковата молба ответникът е направил искане за привличане на „Т. Г. Х.“ АД като трето лице помагач на негова страна.

В същия срок С. О. е предявила в условията на евентуалност обратен иск срещу дружеството с правно на основание чл. 79, ал. 1 вр. с чл. 82 ЗЗД с искане да се постанови решение, с което дружеството да бъде осъдено да заплати на ищеца по обратния иск сумата от 1522,14 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски в размер на 10,00 лева, ведно със законната лихва, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата и сумата от 463,83 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019г. до 01.12.2022г.

С Определение № 8849/07.03.2023г. съдът е конституирал „Т. Г. Х.“ АД като трето лице помагач на страната на ответника.

От третото-лице помагач „Т. Г. Х.“ АД е постъпил отговор на обратния иск. Не се оспорва наличието на сключен договор със С. О.. Оспорва да е налице неизпълнение досежно процесната улица и излага, че липсват доказателства в тази насока. Твърди, че съгласно сключения договор поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение № 11 от договора ниво на поддържане, като за цялата останала част от уличната мрежа, изпълнителят извършвал дейностите на база конкретни възлагания от общината. Соци, че ул. „Могилата“ не попада сред улиците на абонаментната поддръжка. Твърди, че работите по ул. „Могилата“ са били изпълнени в срок и приети от общината без забележки. Соци, че не му е възлаган ремонт на шахти, намиращи се на ул. „Могилата“. Моли съда да отхвърли обратния иск.

С протоколно определение от 07.11.2023г. съдът е допуснал уточнение на исковата молба относно датата на процесното ПТП, а именно същата да се чете 25.07.2017г.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ангажирането на отговорността по 410 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД е обусловено от установяването на следните кумулативни предпоставки: 1/. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/. заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец; 3/. предпоставките по чл. 49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

В настоящия случай с определението от 06.10.2023г. по чл. 140 ГПК, в което е обективиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното

съдебно заседание на 07.11.2023г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК че л.а. марка БМВ, модел Х5, с рег. № СВ****ВХ, е бил застрахован при ищеца към датата на ПТП по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и „Злополука“; че ЗАД „А“ е заплатило застрахователно обезщетение в размер на 1512,14 лева на 26.06.2018г.; че между С. О. и „Т. Г. Х.“ АД е сключен договор № СО15-РД55-355/11.06.2015г.

Горните обстоятелства се установяват и от преводно нареждане от 26.06.2018г. и Договор № СО15-РД-55-355/11.06.2015г., сключен между С. О. и „Т. Г. Х.“ АД, както и от препис от комбинирана застрахователна полица № 0306Х0272095 за застраховки „Каско“ и „Злополука“.

От приетата съдебно-автотехническа експертиза се установява, че за процесното събитие е съставено уведомление-декларация за щета от 27.07.2017г., като обстоятелствата и причините, описани в декларацията на водача са следните: на 25.07.2017г. около 14:45 часа, лек автомобил „БМВ Х5 Х Драйв 40 Д“, рег. № СВ****ВХ, се движи по ул. „Могилата“, с посока от ул. „Марин Тодоров“ към ул. „Сребърна“, и на около 100 метра преди кръстовището с ул. „Филип Кутев“, при разминаване с друго МПС, превозното средство преминава през дупка и разместени капаци на шахти, вследствие на което получава увреждания по десните си гуми и джанти. Видимите щети по лекия автомобил, отразени в уведомлението са: предна дясна гума и джанта; задна дясна гума и джанта. От заключението на вещото лице се установява, че щетите по лек автомобил „БМВ Х 5 Х Драйв 40 Д“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 25.07.2017г. произшествие в гр. София. Експертът е посочил, че към датата на застрахователното събитие, процесният автомобил е бил в експлоатация 8 месеца, считано от датата на първоначална регистрация- 25.11.2016г. От заключението се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „БМВ Х 5 Х Драйв 40 Д“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 1512,14 лева, като средно пазарната цена на услугата пътна помощ в рамките на гр. София към датата на ПТП е 50 лева.

Свидетелят И. В.ен В. е посочил, че имал автомобил БМВ Х 5, купен от Ауто Бавария. Сочил, че ставало въпрос за две спукани гуми и изкривени джанти заради дупка на улица до „Парадайс център“. Твърди, че ставало въпрос за кръстовището близо до зоологическата градина, като наблизко имало някакви фабрики, завоят бил остър и пътят бил покрит с вода. Минал от там и колата пропаднала, след това му изпищали датчиците за паднало налягане в гумите. Имало знак, показващ предимството, нямало знак за препятствие на пътя. Потвърждава това което бил казал в декларацията. Обадил се на застрахователя, те казали да се обади в полицията, обадил се и след това застрахователят дошъл да снима колата и му дал документ, с който да отиде в Ауто Бавария. Там ремонтирали колата, като не бил получил обезщетение, парите от А отишли в сервиза за ремонт на колата. Сочил, че колата можела да се придвижи на собствен ход, защото гумите били с технология, която позволявала при спукване да се придвижва колата още 100 км. Неравностите били в дясно, не си спомня нещо да е стърчало от земята.

При така събрания доказателствен материал съдът намира следното от правна страна:

На първо място, между страните е безспорно наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество-ищец.

На следващо място, от показанията на св. В. и от заключението на САТЕ, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено на основание чл. 202 ГПК се установява по безспорен начин настъпването на процесното ПТП по описания в исковата молба начин, вкл. механизма на настъпване на уврежданията - попадането в дупка, нейното местоположение на пътното платно при движение по ул. „Могилата“, претърпените вреди и връзката между ПТП и настъпилото увреждане. Вещото лице от САТЕ е дало категорично заключение, че причинените вреди от техническа гледна точка съответстват на установения механизъм на ПТП, а следователно се установява и наличието на причинна връзка между преминаването през дупката и настъпилото увреждане на застрахования автомобил. Всички посочени доказателства обосновават безпротиворечиво извода, че лек автомобил марка "БМВ" е претърпял ПТП, попадайки в несигнализирана дупка на пътното платно.

Съдът намира, че по делото не са ангажирани доказателства, които да установяват, че уврежданията по процесния автомобил, са настъпили по друг начин от описания от свидетеля В., респ. не са ангажирани доказателства автомобилът да е бил управляван извън пътното платно, респ. да е преминал през тротоар или шахта, намираща се на тротоара, в каквато насока са твърденията на ответника.

Относно възражението на ответника, че по делото не е представен протокол за ПТП, съставен от служители на Пътна полиция- КАТ за реализираното ПТП съдът намира, че по силата на законовата делегация на чл. 125а, ал.2 ЗДвП е издадена Наредба № Из-41/12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между МВР, КФН и Информационен център към Гаранционен фонд, в сила от 30.01.2009г., приложима към момента на настъпване на ПТП. В чл. 6, т.4 от посочената наредба е предвидено, че не се посещават от органите на МВР - "Пътна полиция" и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго пътно - превозно средство, какъвто е и разглеждания случай. Още повече, свидетелят В. е посочил, че автомобилът е бил годен да се движи на собствен ход въпреки констатираните увреждания.

В практиката си ВКС приема, че съдът е длъжен непосредствено да събере доказателства за механизма на ПТП, което е от значение за степента на съпричиняване и за размера на имуществената отговорност, включително и чрез назначаване на автотехническа експертиза. В този смисъл с Решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС, Търговска колегия, II отд., постановено по реда на чл. 290 ГПК, е прието също, че спорът относно настъпването на ПТП не може да се реши само въз основа на съставения от органите на МВР протокол за ПТП и отбелязванията в него за нарушаването на правилата за движение. Следователно след като е въведено изискване, при спор между страните, доказването на фактите с правно значение да се осъществи и с други доказателствени средства извън ползващия се с формална доказателствена сила протокол за ПТП, то всички

доказателствени средства за механизма на настъпване на ПТП са допустими, ако протокол за ПТП не е бил съставен, какъвто е настоящият случай. При това положение и кредитирайки събраните по делото доказателства, в т. ч. гласните доказателства, кореспондиращи с изслушаната авто-техническа експертиза, съдът приема, че при управлението на застрахования автомобил са причинени вреди от навлизането в нарушена цялост на пътното платно /дупка/, за възстановяване на които застрахователят /ищец/ е заплатил на застрахования сумата в общ размер на 1512,14 лева.

В настоящото производство е разпитан водачът на увредения автомобил – свидетелят В., чиито показания са последователни, житейски логични, безпротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказателствен материал. След анализ на събраните гласни доказателства и заключението по депозираната САТЕ, които съдът кредитира напълно, се установява по категоричен начин механизмът на увреждащото произшествие и причинната връзка между произшествието и вредите, за които е изплатено претендираното с иска по чл. 410 КЗ обезщетение. Ето защо съдът приема за установен по безспорен начин механизма на процесното ПТП и причинната връзка между произшествието и вредите, а именно – че вредите по автомобила са настъпили вследствие попадането му в необозначена и небезопасна дупка на пътя, в резултат на което са настъпили вреди, обезщетени от застрахователя по застраховка "Каско".

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Вещото лице е установило, че към датата на събитието лекият автомобил е на 8 месеца след пускане в експлоатация, както и че стойността на възстановяване на автомобила, определена по средни пазарни цени към датата на ПТП е 1512,14 лева. Видно от експертното заключение при определяне стойността на вредите по средни пазарни цени е взета предвид възрастта на автомобила към датата на ПТП.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализираното произшествие, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на 3, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът С. О.. В случая ПТП-то е настъпило на ул. „Могилата“, което е общински път и пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск е именно ответникът. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява

дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

Релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. На първо място, въведеното от ответника възражение е бланкетно, доколкото се твърди, че ако е имало препятствие на пътя, то същото е било видимо и е следвало да бъде избегнато от водача. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника. Напротив, водачът на автомобила е заявил, че отдолу е имало вода и не е знаел какво има под водата. Липсват доказателства, че автомобилът е бил извън пътното платно, респ. че е преминал през неравности на тротоара.

Във връзка с възражението на ответника следва да бъде посочено, че липсата на снимков материал от произшествието от деня на настъпване на ПТП е неотнормено към ангажиране на отговорността на ответника, доколкото фактическият състав на чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД е установен и доказан по делото с други доказателства, в случая със свидетелски показания и САТЕ, чрез които е установено противоправното поведение, причинените вреди и причинно-следствената връзка между тях.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населено място в гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание чл. 410 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД застрахователят встъпва в правата застрахования срещу С. О. за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване. В настоящата хипотеза стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП е 1512,14 лева, поради което следва да бъде възстановено заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение, като към тази сума следва да се прибавят сторените от ищеца ликвидационни разходи в размер на 10 лева. Следва да се посочи, че размерът им е съобразен с размера, посочен от вещото лице за обичаен при административна обработка на заведена щета по риск Каско.

Поради гореизложеното предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Задължението на делинквента към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД). По делото се установява, че ищцовото дружество е отправило до ответника покана за изпълнение на паричното му задължение, получена от последния на 19.07.2018г. /л. 17 от делото/. След получаване на поканата ответникът е изпаднал в забава и за периода от 01.12.2019г. до 01.12.2022г. дължи мораторно обезщетение в размер на законната лихва върху главницата от 1522,14 лева. Съдът изчисли обезщетението по реда на чл. 162 ГПК и използвайки лихвен калкулатор на сумата от 463,83 лева, колкото е и размерът на предявения иск, който също следва да бъде уважен изцяло.

По предявените срещу третото лице-помагач „Т. Г. Х.“ АД обратни иски съдът намира следното:

Предвид събдяването на процесуалното условие следва да бъде разгледан и заявения при условията на евентуалност обратен иск на ответника срещу третото лице-помагач „Т. Г. Х.“ АД.

В доказателствена тежест на ищеца по обратния иск е да докаже правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно наличието на валиден договор за поддръжка и текущ ремонт на уличната пътна мрежа, сключен с ответника, по силата на който същият е следвало да извършва дейности по поддържане на процесното пътно платно без недостатъци /дупки/, както и че са налице предпоставките, по силата на които за него е възникнало правото да получи обезщетение в претендирания размер.

В конкретния случай по делото не е спорно, че е бил сключен Договор № СО15-РД-55-355/11.06.2015г. В чл. 1.1 е посочено, че възложителят възлага, а изпълнителят се задължава да извършва на територията на С. О.- I зона „Райони Витоша, Лозенец, Средец и Триадица“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на база посочените по-долу режими за съответните обекти, включени в обхвата на зоната: 1.1.1 за посочените в списък- Приложение 11 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение № 11 от договора ниво на поддържане; в чл. 1.1.2 е посочено, че за цялата останала част от уличната мрежа, включена в обхвата на зоната и извън списъка по Приложение № 11, изпълнителят приема да извършва дейностите по поддържане и текущ ремонт на база конкретни възлагания при необходимост. Съгласно чл. 3.2 дейностите, представляващи предмет на договора, ще се изпълняват за срок от 48 месеца, считано от датата на регистрационния индекс.

По делото е приет и препис от възлагателно писмо от 26.03.2018г., видно от който на „Т. Г. Х.“ АД е възложено извършването на ремонтни работи на пътната настилка на част от

годишната програма за текущ ремонт на район „Лозенец“, кв. „Витоша“, за ул. „Могилата“-ремонт на пътната настилка с асфалт 250 кв.м. Уточнено е, че ремонтните работи следва да бъдат извършени в срок до 04.05.2018г. при подходящи метеорологични условия и до 04.06.2018г. да бъде представена документацията по извършените СМР в Дирекция „Транспортна инфраструктура“. Приет е и препис от Протокол № 36 за установяване на завършването и заплащането на натурални видове строително-монтажни работи от 12.09.2018г.

В проведеното съдебно заседание на 30.01.2024г. процесуалният представител на ответника е заявил, че след извършена проверка в масивите на С. О. било установено, че за 2017г. „Т. Г. Х.“ АД бил поддържал пътния участък, но за конкретната година не са били възлагани ремонтни дейности.

От приетите по делото доказателства категорично се установява, че към датата на процесното събитие /25.07.2017г./ е бил действащ Договор № СО15-РД-55-355/11.06.2015г., както и че процесната улица „Могилата“ не е била включена в предметния обхват на 1.1.1 от гореописания договор. С оглед на което ремонтни дейности е следвало да се извършват въз основа на конкретно възлагане от страна на възложителя С. О. /видно и от възлагателното писмо от 26.03.2018г./. По делото не са ангажирани доказателства преди датата на процесното събитие да е имало възлагане на конкретни ремонтни дейности, касаещи процесната улица. Напротив, в проведеното съдебно заседание на 30.01.2024г., процесуалният представител на ответника е заявил, че за 2017г. не са били възлагани ремонтни дейности на „Т. Г. Х.“ АД за този пътен участък. С оглед на което не са налице основания за ангажиране на отговорността на третото лице-помагач за неизпълнение на договорни задължения. От представените по делото доказателства се установява, че след процесната дата са били възложени дейности на дружеството, които са били извършени и приети с Протокол от 12.09.2018г.

По гореизложените съображения съдът намира, че не може да се ангажира отговорност за неизпълнение на задължения на ответника по обратния иск по договора от 11.06.2015г. С оглед на което предявения обратен иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият е сторил разноски за държавна такса в размер на 110,90 лева, депозит за САТЕ в размер на 300 лева, депозит за свидетел в размер на 30 лева и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП в размер на 100 лева с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, тоест общо 540,90 лева. На основание чл. 78, ал. 10 ГПК на третото лице-помагач не се присъждат разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. О., ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, да заплати на ЗАД „А“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, на основание чл. 410, ал. 1, т.2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **1522,14 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски по щета №***** за ПТП, настъпило на 25.07.2017г. в гр. София, на пътното платно на улица „Могилата“, при което И. В. В. при управление на лек автомобил лек автомобил „БМВ“, модел „Х 5“, рег. № СВ****ВХ, е попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 02.12.2022г., до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **463,83 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019г. до 01.12.2022г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. О., ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, срещу „Т. Г. Х.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Никола Образописов“ № 12, обратни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1522,14 лева, представляваща обезщетение за вреди, произтичащи от неизпълнение на задължение по Договор № СО15-РД-55-355/11.06.2015г., което неизпълнение е станало причина за попадане на лек автомобил „БМВ“, модел „Х 5“, рег. № СВ****ВХ в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно на ул. „Могилата“ на 25.07.2017г., както и на сумата от 463,83 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019г. до 01.12.2022г.

ОСЪЖДА С. О. да заплати на ЗАД „А“ на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **540,90 лева**, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника С. О. - „Т. Г. Х.“ АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____